

Mál nr. 43/2019**M og
V vegna ábyrgðartryggingar X****Vinnuslys á skíðasvæðinu í Bláfjöllum 3. febrúar 2016.****Gögn.**

Málskot, móttækið 5.2.2019, ásamt fylgiskjöllum.

Bréf V, dags. 15.2.2019, ásamt afstöðu X með bréfi X til V dags. 24. janúar 2018 og bréfi starfsmanns X, dags. 20. desember 2017.

Málsatvik.

Í tjónstilkynningu M dags. 27. janúar 2017 er atvikum varðandi slys hans 3. febrúar 2016 lýst þannig að hann hafi verið að vinna við skíðalyftuna „Kónginn“ á skíðasvæðinu í Bláfjöllum þegar lyftan hafi kastað honum til þannig að starfsmaður auglýsingastofu, sem M kvaðst hafa verið að aðstoða í lyftuna, lenti á honum og hann hafi hlotið líkamstjón við það. M segir í sömu tjónstilkynningu að slysið megi rekja til þess að nafngreindur samstarfsmaður hans hafi ekki stöðvað lyftuna eins og samkomulag hafi verið um.

M telur að slys hans verði fyrst og fremst rakið til mikils aðgæsluleysis samstarfsmanns hans þegar hann hafi gleymt sér og ekki stöðvað lyftu eins og samkomulag hafi verið um. M vísar til þess að hann hafi verið að fara í lyftuna ásamt fólki sem var með dýran búnað með í för og því hafi verið full ástæða fyrir samstarfsmann hans að fara varlega því mikil hætta hafi verið á því að tjón yrði. M telur að með því að skrifa undir tjónstilkynningu með lýsingu M hafi X einnig samþykkt lýsingu atvika og því stöði ekki að vísa síðar til ætlaðra yfirlýsinga samstarfsmanns M um að ekki hafi verið samkomulag fyrir hendi um að hann stöðvaði lyftuna, það séu eftiráskýringar af hálfu X sem ekki verði byggt á.

V telur ósannað að mistök samstarfsmanns M hafi leitt til tjóns hans eða það verði rakið til vanbúnaðar eða ófullnægjandi öryggisráðstafana. V vísar til afstöðu X og gagna þar sem málsatvikum er lýst og þess að ekki liggi fyrir með staðfestum hætti að samkomulag hafi verið með M og samstarfsmanni hans um að hinn síðarnefndi stöðvaði lyftu sem M hugðist fara í þegar hann slasaðist. Einnig vísar V til þess að almennt sé hraði á stólalyftum ekki mikill, minni en gönguhraði, á drifstöðum og þannig hafi ekki verið sérstök hætta á ferð fyrir M þegar hann ætlaði að taka sér far með lyftunni í greint sinn. V vísar að auki til þess að M hafi ekki látið vita af líkamstjóni sínu fyrir en löngu eftir atvikið sjálft og verði X því ekki kennt um skort á sönnunargögnum vegna þess.

Álit.

Ágreiningur málsins lýtur fyrst og fremst að því hvort vinnuslys M sé hægt að rekja til atvika eða aðstæðna sem X ber skaðabótaábyrgð á og þá helst til þess hvort samstarfsmaður M hjá X hafi sýnt gáleysi við stjórnun stólalyftu á skíðasvæði X þegar M hugðist taka sér far með henni ásamt öðrum. Almennt ber sá sönnunarbyrði sem heldur því fram að skilyrði skaðabótaréttar séu fyrir hendi af hálfu annars. Í gögnum málsins liggur fyrir undirrituð tjónstilkynning af hálfu M sem kvittað er upp á af hálfu starfsmanns skíðasvæðis X, dags. 27. janúar 2017, í tjónstilkynningarformi slyss M til Sjúkratrygginga Íslands. Einnig liggja fyrir lýsingar af atvikum í málskoti og í bréfi frá forsvarsmanni skíðasvæðis X sem og í afstöðu lögmanns X til skaðabótaábyrgðar. Þó fyrrnefnd ákveðin atvikalýsing komi fram í tjónstilkynningarformi vegna slyss M til Sjúkratrygginga Íslands verður ekki litið svo á að hún hafi meira vægi sem sönnunargagn en aðrar upplýsingar sem liggja fyrir um tjónsatvikið. Líta verður til þess að langur tími leið frá tjónsatviki og þar til tilkynningin er undirrituð og tjónstilkynningarformið ber ekki með sér í berum orðum að það sem þar komi fram í lýsingu sé skuldbindandi fyrir aðila. Sönnunarbyrði hvílir því enn á M hvað það varðar að sýna með óyggjandi hætti fram á að tjón hans sé hægt að rekja til atvika sem X ber skaðabótaábyrgð á.

Í ljósi þess hversu vafi um atvik sem leiddu til líkamstjóns M er mikill, þess að ekki liggja fyrir sönnunargögn sem styðja fullyrðingar M um að samkomulag hafi verið með honum og samstarfsmanni hans um tiltekna háttsemi af hans hálfu, eða annað sem varpa kann frekari ljósi á mögulega skaðabótaábyrgð X, telst ekki sýnt að hún sé fyrir hendi. Greiðsluskylda hefur því ekki stofnast úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

Reykjavík, 12. mars 2019.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögm.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.